

تغییرات تنظیم کننده‌های رشد درون‌زای ایندول استیک اسید (IAA) و ابسایسیک اسید (ABA) در خلال بهاره‌سازی هیبرید LA لیلیوم رقم Ceb Dazzle

عباس میرزاخانی^{۱*} و روح انگیز نادری^۲

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۷/۲۶؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۸/۱۰)

چکیده

لیلیوم یکی از گونه‌های سوخ دار است که جهت رشد و گل‌دهی مناسب نیاز به یک دوره سرمایی دارد. این آزمایش به منظور بررسی تأثیر سرمادهی سوخ بر خصوصیات رویشی و زایشی و همچنین تغییرات تنظیم‌کننده‌های رشد درون‌زای ایندول استیک اسید (IAA) و ابسایسیک اسید (ABA) در خلال بهاره‌سازی هیبرید LA لیلیوم رقم Ceb Dazzle طی سال‌های ۱۳۸۶ و ۱۳۸۷ صورت پذیرفت. در این آزمایش سوخ‌های این گیاه به ترتیب در زمان‌های صفر، ۲، ۴، ۶، ۸ و ۱۰ هفته در دمای ۵ درجه سانتی‌گراد قرار گرفتند. نتایج نشان داد که سوخ‌هایی که تیمار سرمایی را دریافت نکرده بودند تولید گل نکردند. بنابراین در این رقم بهاره‌سازی سوخ‌ها جهت گل‌دهی ضروری می‌باشد. افزایش مدت زمان سرمادهی سوخ‌ها سبب کاهش زمان جوانه‌زنی سوخ و تعداد برگ گردید در حالی که تعداد گل و ارتفاع گیاه افزایش یافت. نتایج به دست آمده نشان داد که در طول دوره سرمادهی سوخ‌ها میزان ABA فلس‌های مادری به تدریج کاهش یافت. همچنین میزان IAA در فلس‌های مادری و دختری با شروع سرمادهی به تدریج افزایش یافت به طوری که حداکثر میزان آن در فلس‌های دختری و در انتهای دوره بهاره‌سازی سوخ‌ها اندازه‌گیری گردید. در مرحله گل‌دهی میزان ABA در فلس‌های مادری بیش از فلس‌های دختری بود. به نظر می‌رسد مهم‌ترین عامل رکود در این رقم در فلس‌های مادری می‌باشد. میزان ABA فلس‌ها در حین رشد رویشی در کمترین مقدار خود قرار داشت و در مرحله گل‌دهی افزایش یافت.

واژه‌های کلیدی: تنظیم‌کننده رشد، فلس مادری، فلس دختری، لیلیوم، HPLC

۱. پژوهشکده گل و گیاهان زینتی ایران

۲. گروه علوم باغبانی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج

*: مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: mirz51@yahoo.com

مقدمه

لیلیوم یکی از مهم‌ترین جنس‌های گیاهان زینتی پس از رز، میخک و داوودی در دنیا می باشد (۷). جنس لیلیوم یکی از اعضای زیر رده تک لپه ایها و خانواده Liliaceae بوده و مشتمل بر تقریباً ۱۰۰ گونه است. آنها معمولاً گیاهانی چند ساله، علفی و سوخدار بوده و در اروپا، آسیا و شمال آمریکا بین عرض‌های ۱۰ و ۶۰ درجه شمالی پراکنش دارند.

گروه‌هایی از لیلیوم که بیشتر به عنوان گل شاخه بریده یا گیاه گلدانی مورد استفاده قرار می گیرند شامل سوسن عید پاک (Easter lily) (*L. longiflorum*)، هیبریدهای آسیایی (*L. × elegans*) (Asiatic hybrid) و هیبریدهای شرقی (*L. speciosum*) (Oriental hybrid) هستند (۲۶).

هیبریدهای LA در اوایل ۱۹۹۰ به بازار معرفی گردیدند که از هیبریداسیون سوسن عید پاک و هیبریدهای آسیایی به وجود آمده‌اند. در اغلب موارد این هیبریدها تریپلوئید بوده و از تلاقی برگشتی (Back cross) نسل اول *L. longiflorum × Asiatic hybrid* بایک هیبرید آسیایی به وجود آمده اند (۲۰).

سوخ‌های لیلیوم در بهار جوانه زده و بسته به گونه در تابستان یا اوایل پاییز گل‌دهی خواهند داشت. اغلب سوخ‌های لیلیوم جهت تحمل شرایط نامساعد پاییز و زمستان دارای یک دوره رکود می باشند که این دوره رکود به وسیله دماهای پایین از بین می‌رود (۱۶). رکود در لیلیوم معمولاً به عنوان یک حالت فیزیولوژیکی سوخ سالم که به وسیله یک تاخیر موقت در جوانه زنی یا طویل شدن نوک ساقه دختری تعریف می شود. بلوغ نیز به عنوان ظرفیت محور ساقه دختری برای جوانه زدن بدون تاخیر در عکس‌العمل به تیمارهای محرک گل‌انگیزی می باشد (۸).

محل رکود در سوسن عید پاک فلس‌های دختری می باشد، در حالی که در هیبریدهای آسیایی و هیبریدهای شرقی محل رکود ممکن است در فلس‌ها یا در ساقه قرار داشته باشد. بهاره‌سازی (Vernalization) سوخ‌ها برای از بین بردن رکود و

تحریک جوانه زدن اولیه و گل‌دهی آنها لازم می باشد (۲۶).

زمان شروع تیمار سرمایی در مورد ژئوفیت‌های زینتی دارای نیاز سرمایی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و این گیاهان بایستی از لحاظ فیزیولوژیکی قادر به دریافت این تیمار باشند این زمان به عواملی مانند نونهالی (۱۰)، اندازه اندام ذخیره ای (۵)، اندازه مریستم انتهایی (۱۹)، مقادیر کربوهیدرات‌ها یا تنظیم‌کننده‌های رشد درون‌زا (۱۱، ۹ و ۲۲) بستگی دارد.

بهاره‌سازی سوخ‌ها سبب تسریع گل‌دهی در همه انواع لیلیوم می‌گردد (۱۸). به هر حال تعداد جوانه‌های گل در سوسن عید پاک، هیبریدهای شرقی و هیبریدهای LA بوسیله بهاره‌سازی کاهش می‌یابد (۲۶).

بهاره‌سازی سوخ‌های لیلیوم باعث کاهش تعداد گل‌ها و برگ‌های تولیدی، تعداد روز از کاشت تا گل‌دهی، طول برگ‌های پایینی و ارتفاع گیاه می‌گردد (۶). دمای پایین در سوخ‌های لیلیوم باعث شروع فعالیت‌های متابولیک شده که نهایتاً منجر به جوانه‌زنی و نمو گیاه می‌شود (۲۸). بنابر این به نظر می‌رسد که دما مهم‌ترین فاکتور در ایجاد رکود و یا از بین رفتن آن می باشد (۱۷).

گزارش شده است که مقادیر درونی ابسایسیک اسید (۱۴) و سوکروز (۲) در سوخ‌ها در ارتباط با شروع و یا خاتمه رکود می باشد. هم‌چنین ابسایسیک اسید دارای یک نقش بازدارنده در انتقال به فاز زایشی می‌باشد (۳ و ۴).

اگر چه دمای پایین برای شکستن رکود در لیلیوم ضروری می باشد ولی مکانیسم اثر آن روی طویل شدن شاخساره و گل‌دهی نامشخص می‌باشد. انبار کردن سوخ‌ها در دمای پایین باعث تحریک افزایش تحریک‌کننده‌ها و کاهش بازدارنده‌های رشد می‌گردد که نتیجه آن جوانه‌زنی سریع شاخساره می باشد (۳۰).

کیم و همکاران گزارش کردند که در سوخ‌های هیبرید شرقی لیلیوم رقم کازابلانکا، نقطه بحرانی تغییرات IAA، ABA و GA در ۶۰ روز پس از گل‌دهی می باشد، بنابراین آنها چنین

ساقه گل‌دهنده و در مرحله جوانه قابل رویت از دو نوع فلس مادری و فلس دختری نمونه برداری انجام گردید.

در هر مرحله برداشت، تعداد ۱۰ سوخ به طور تصادفی نمونه برداری گردید و فلس های مادری و دختری از روی طبق سوخ جدا شده و پس از تمیز کردن در داخل فریزر ۸۰- درجه سانتی‌گراد قرار گرفتند. جهت اندازه‌گیری هورمون های درون زا نمونه‌ها در داخل ازت مایع به آزمایشگاه فیزیولوژی گیاهی پژوهشکده بیوتکنولوژی کشاورزی کرج منتقل شدند. استخراج و خالص سازی نمونه‌ها بر اساس روش پیشنهادی یوکاتا و همکاران (۳۴) به شرح زیر صورت پذیرفت.

محلول استخراج شامل ۰/۲۵ گرم بوتیلانت هیدروکسی تولوئن (Butylated hydroxytoluen) و ۰/۵ گرم آسکوربات سدیم (Sodium ascorbat) در متانول به حجم یک لیتر بود. ۲ گرم از ماده گیاهی را با اضافه کردن ۴۰ میلی لیتر از این محلول در داخل هاون چینی خرد نموده و نمونه‌ها را در تاریکی و دمای ۴ درجه سانتی‌گراد به مدت حداقل ۱۶ ساعت جهت انحلال هورمون‌ها نگهداری شدند. نمونه‌ها سپس از کاغذ صافی واتمن شماره ۱ فیلتر شده و باقی‌مانده سه بار با محلول استخراج شستشو گردید.

نمونه‌ها به دستگاه تبخیر کننده گردان (Rotary Flash Evaporation) منتقل شده و متانول اضافی در دمای ۳۵ درجه سانتی‌گراد تبخیر گردید و سپس هم حجم محلول باقیمانده بافر فسفات ۰/۵ مولار اضافه شد و با اضافه کردن پتاس، ۰/۲ نرمال pH محلول به ۸/۵ رسانده شد. به محلول حاصل به میزان برابر اتیل استات اضافه گردید و پس از ورتکس کردن فاز بالایی محلول (اتیل استات) دور ریخته شد و باقی‌مانده در دستگاه تبخیرکننده گردان در دمای ۳۵ درجه سانتی‌گراد تبخیر گردید. pH بخش آبی توسط کلریدریک اسید ۰/۲ نرمال به ۲/۵ رسانده شد و دوباره به میزان برابر اتیل استات اضافه گردید و این بار فاز اتیل استات را نگه داشته و فاز آبی حذف شد. فاز اتیل استات مجدداً به دستگاه تبخیر کننده گردان منتقل شده و در دمای ۳۵ درجه سانتی‌گراد تبخیر گردید و باقیمانده

نتیجه‌گیری کردند که آمادگی سوخ‌ها جهت رشد زایشی در این زمان اتفاق می‌افتد (۱۵).

در این تحقیق تأثیر دمای پایین جهت بهاره سازی و تأثیر آن بر خصوصیات رویشی و زایشی و همچنین تغییرات IAA و ABA درون‌زا در طی این دوره مورد بررسی قرار گرفته است.

مواد و روش‌ها

این آزمایش طی سال‌های ۱۳۸۶ و ۱۳۸۷ در گروه علوم باغبانی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران انجام گردید. سوخ‌های مورد نیاز از یک تولید کننده لیلیوم در شهرستان کرج تهیه گردید و سوخ‌های دارای محیط پیرامون یکسان (۱۸ سانتی متر) پس از انتخاب و ضد عفونی آنها با محلول بنومیل ۲ در هزار به مدت ۲۰ دقیقه، در داخل کوکو پیت مرطوب بسته بندی گردیدند و با توجه به تاریخ کشت نهایی آنها به مدت صفر، ۲، ۴، ۶، ۸ و ۱۰ هفته در دمای ۵ درجه سانتی‌گراد در داخل سردخانه گروه باغبانی سرمادهی شدند. پس از تیمار سرمادهی سوخ‌ها کشت آنها در داخل گلخانه به طور همزمان صورت گرفت. جهت کشت سوخ‌ها از گلدان‌هایی با قطر دهانه ۲۰ سانتی متر که حاوی مخلوطی از خاک زراعی، ماسه و خاک برگ بود استفاده شد. این آزمایش به صورت طرح کاملاً تصادفی با ۶ تیمار (هر تیمار شامل ۸ سوخ) و ۳ تکرار انجام گردید. پس از رویش گیاهان فاکتورهای تعداد روز تا جوانه‌زنی شاخساره، تعداد روز تا ظهور گل، ارتفاع گیاه در مرحله گل‌دهی و تعداد جوانه های گل مورد اندازه گیری قرار گرفت.

استخراج و خالص سازی ایندول استیک اسید و ابسایسیک اسید درون‌زا

در این آزمایش در ۵ مرحله شامل قبل از ورود سوخ‌ها به داخل سردخانه، در اواسط دوره سرمادهی سوخ‌ها، پس از پایان سرمادهی سوخ‌ها و به هنگام خروج از سردخانه، پس از رویش

زمان سرمادهی سوخ ها، تعداد جوانه گل نیز افزایش می یابد به طوری که بیشترین تعداد جوانه گل در ۱۰ هفته سرمادهی به دست آمد. چنین رفتاری نیز در هیبریدهای آسیایی لیلیوم توسط لی و همکاران (۱۸) گزارش گردید. این نتایج هم چنین با گزارش های راح (۲۷) که گزارش نمود بهاره سازی سوخ های سوسن عید پاک و هیبریدهای شرقی و هیبریدهای LA لیلیوم باعث کاهش تعداد جوانه گل در آنها می گردد و هم چنین نتایج ویلکینز که عنوان داشت در *L. longiflorum* سرمادهی کمتر سوخ ها باعث افزایش تعداد جوانه گل و برگ می گردد مغایرت دارد (۳۱). بیشترین تعداد برگ و ارتفاع گیاه در تیمار ۴ هفته سرمادهی سوخ به دست آمد. با افزایش مدت زمان سرما دهی سوخ ها تعداد برگ کاهش یافت.

بررسی تجزیه واریانس اثر موقعیت فلس و زمان برداشت سوخ (جدول ۴) نشان داد که موقعیت فلس و زمان برداشت آنها و هم چنین آثار متقابل این دو بر غلظت تنظیم کننده های رشد IAA و ABA در سطح احتمال ۱٪ تأثیر معنی داری دارد.

نتایج نشان داد که غلظت درونزا ABA قبل از سرمادهی سوخ ها در فلس های مادری بیشتر از فلس های دختری می باشد. اندازه گیری میزان IAA سوخ ها در این زمان نشان داد که میزان آن در فلس های دختری بیشتر از فلس های مادری می باشد (شکل های ۱ و ۲).

نتایج به دست آمده نشان داد که در طول دوره سرمادهی سوخ ها میزان ABA فلس های مادری به تدریج کاهش می یابد، در حالی که در فلس های دختری در اواسط دوره سرمادهی میزان ABA در حداکثر مقدار خود قرار دارد و سپس در مراحل بعدی به تدریج کاهش می یابد. نتایج به دست آمده از این آزمایش با گزارش های کیمو همکاران (۱۵) در هیبرید شرقی لیلیوم رقم Casa Blanca مطابقت کامل دارد. زو و همکاران تغییرات ABA درونزا را در خلال بهاره سازی سوخ های *L. rubellum* اندازه گیری نمودند و گزارش کردند با افزایش مدت زمان سرمادهی سوخ ها میزان ABA سوخ ها کاهش می یابد. آنها این کاهش را در ارتباط با خاتمه دوره

بلافاصله در ۴ میلی لیتر متانول حل شد. نمونه سپس از فیلتر ترا فلوتور و اتیلن ۰/۴۵ میکرون عبور داده شد و سپس به ستون HPLC با ستون C18 و شدت جریان ۰/۷ میلی لیتر بر دقیقه و حلال استیک اسید ۰/۲٪ و متانول ۱۰۰٪ به نسبت ۵۰:۵۰ در دمای ۴۰ درجه سانتی گراد جهت جدا شدن تریق گردید. تمامی مراحل استخراج و خالص سازی نمونه ها برای هردو تنظیم کننده رشد به صورت مشابه انجام گردید. داده ها پس از جمع آوری با نرم افزار Mstatc مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. میانگین ها از طریق آزمون چند دامنه ای دانکن مقایسه گردیده و رسم نمودارها هم توسط نرم افزار MS Excel 2003 انجام شد.

نتایج و بحث

بررسی نتایج نشان داد (جدول ۲، ۳) که در هیبرید LA لیلیوم رقم Ceb Dazzle زمانی که سوخ ها به مدت صفر و ۲ هفته سرما را دریافت کردند جوانه زنی شاخساره به مقدار زیادی با تأخیر همراه می باشد، در حالی که افزایش مدت زمان سرما دهی سوخ ها در ۵ درجه سانتی گراد سبب کاهش این زمان می گردد. کمترین زمان لازم جهت جوانه زنی شاخساره در ۱۰ هفته سرما دهی به دست آمد (جدول ۱).

سوخی هایی که تیمار سرمایی را در یافت نکرده بودند تولید گل نکردند. بنابراین در این رقم بهاره سازی سوخ ها جهت گل دهی ضروری می باشد. با افزایش مدت زمان سرمادهی تعداد روز از کاشت تا گل دهی آنها به طور معنی داری کاهش یافت که از این لحاظ اثرات سرما بر تعداد روزهای از کاشت تا گل دهی نیز مشابه با تعداد روزهای کاشت تا جوانه زنی شاخساره بود که اختلاف معنی داری را با سوخ های سرمادهی نشده نشان داد. این دلالت بر آن دارد که زمانی که نیاز بهاره سازی سوخ یک مرتبه تامین گردید، گل دهی و تعداد روزهای لازم از جوانه زنی شاخساره تا گل دهی به وسیله سرعت جوانه زنی شاخساره تحت تاثیر قرار نمی گیرد که این می تواند یکی از روش های اندازه گیری مقدار رکود در سوخ ها باشد.

همان گونه که در جدول ۱ ملاحظه می شود با افزایش مدت

جدول ۱. تأثیر مدت زمان سرمادهی سوخ بر زمان بین کاشت و سبز شدن (روز) و زمان بین جوانه زنی تا گل دهی (روز) هیبرید LA لیلیوم (سال ۱۳۸۶)

مدت زمان سرما دهی (هفته)	تاریخ کاشت	زمان بین کاشت و سبز شدن (روز)	زمان بین جوانه زنی تا گل دهی (روز)
صفر	۸۶/۶/۲۴	۱۲۹/۵ ^a	۰ ^e
۲	۸۶/۶/۲۴	۱۰۴/۶ ^b	۱۱۰ ^c
۴	۸۶/۶/۲۴	۴۵/۵۳ ^c	۱۶۷/۵ ^a
۶	۸۶/۶/۲۴	۳۹/۸۰ ^c	۱۵۳/۷ ^a
۸	۸۶/۶/۲۴	۲۵/۰۷ ^{cd}	۱۲۵/۶ ^b
۱۰	۸۶/۶/۲۴	۱۶/۶۳ ^d	۸۴/۴۳ ^d

میانگین هایی که در هر ستون دارای حروف مشترک هستند بر اساس آزمون دانکن در سطح احتمال ۰.۵/معنی دار نیستند.

جدول ۲. تأثیر مدت زمان سرمادهی سوخ بر زمان بین کاشت و شکوفایی گل (روز)، تعداد غنچه، تعداد برگ، ارتفاع هیبرید LA لیلیوم (سال ۱۳۸۶)

مدت زمان سرما دهی (هفته)	زمان بین کاشت و شکوفایی گل (روز)	تعداد غنچه	تعداد برگ	ارتفاع (cm)
صفر	۰ ^e	۰ ^d	۶۱/۰۲ ^{bc}	۵۶/۶۳ ^d
۲	۲۱۷/۹ ^a	۱/۶۶۷ ^c	۶۶/۸۰ ^b	۷۱/۹۷ ^{bc}
۴	۲۱۳ ^a	۳/۴۸۳ ^{ab}	۸۴/۲۷ ^a	۸۶/۸۷ ^a
۶	۱۹۳/۵ ^b	۲/۵۱۷ ^{bc}	۷۰/۱۰ ^b	۷۵/۴۷ ^{bc}
۸	۱۵۰/۷ ^c	۳/۳۰۰ ^{ab}	۵۳/۶۵ ^{cd}	۶۸/۵۵ ^c
۱۰	۱۰۱/۱ ^d	۴/۱۰۰ ^a	۴۶/۳۸ ^d	۸۰/۹۰ ^{ab}

میانگین هایی که در هر ستون دارای حروف مشترک هستند بر اساس آزمون دانکن در سطح احتمال ۰.۵/معنی دار نیستند.

جدول ۳. تأثیر مدت زمان سرمادهی سوخ بر ویژگی‌های رویشی و زایشی هیبرید LA لیلیوم (سال ۱۳۸۷)

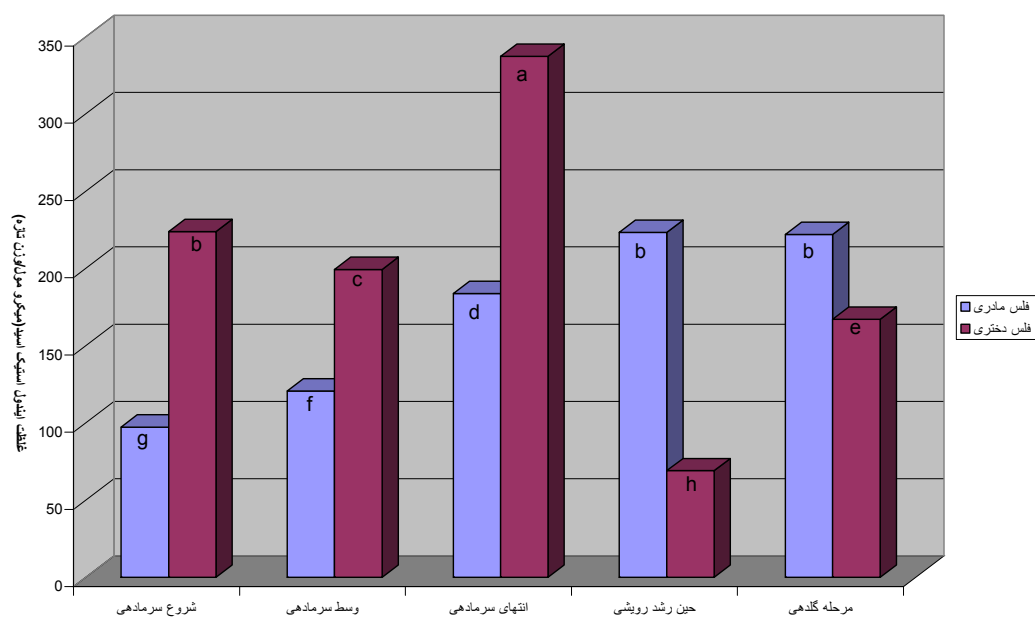
مدت زمان سرما دهی (هفته)	روز از کاشت تا جوانه زنی	روز از جوانه زنی تا گل دهی	تعداد گل	تعداد برگ	ارتفاع (cm)
صفر	۱۳۸/۷ ^a	۹۰/۴۷ ^c	۱/۵۸۳ ^{ab}	۷۵/۰۳ ^a	۷۹/۱۷ ^b
۲	۱۰۴/۶ ^b	۱۰۵/۱ ^{bc}	۱/۳۰۴ ^b	۷۱/۴۳ ^a	۷۳/۵۲ ^b
۴	۷۹/۰۳ ^c	۱۴۸/۳ ^a	۲/۴۲۹ ^a	۷۳/۵۳ ^a	۷۶/۷۲ ^b
۶	۳۳/۵ ^d	۱۳۹/۴ ^{ab}	۲/۵۲۵ ^a	۶۳/۱۵ ^b	۹۱/۷۰ ^a

میانگین هایی که در هر ستون دارای حروف مشترک می‌باشند از نظر آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۰.۱/معنی دار نمی‌باشند.

جدول ۴. تجزیه واریانس اثرات موقعیت فلس و زمان برداشت سوخ بر غلظت تنظیم کننده‌های رشد IAA و ABA در هیبرید LA لیلیوم رقم CebDazzle

میانگین مربعات		درجه آزادی	منابع تغییر
ABA(μMgFW^{-1})	IAA(μMgFW^{-1})		
۹۲۲/۰۷۸**	۶۷۱۲/۲۵۴**	۱	موقعیت فلس
۴۱۵۸۷/۷۸**	۱۲۷۷۹/۵۲۸**	۴	زمان برداشت سوخ
۱۸۵۸۷/۷۵۰**	۲۵۵۲۸/۹۴۸**	۴	موقعیت فلس × زمان برداشت سوخ
۶۹/۵۶۲	۶۱/۳۴۴	۱۸	خطای آزمایش

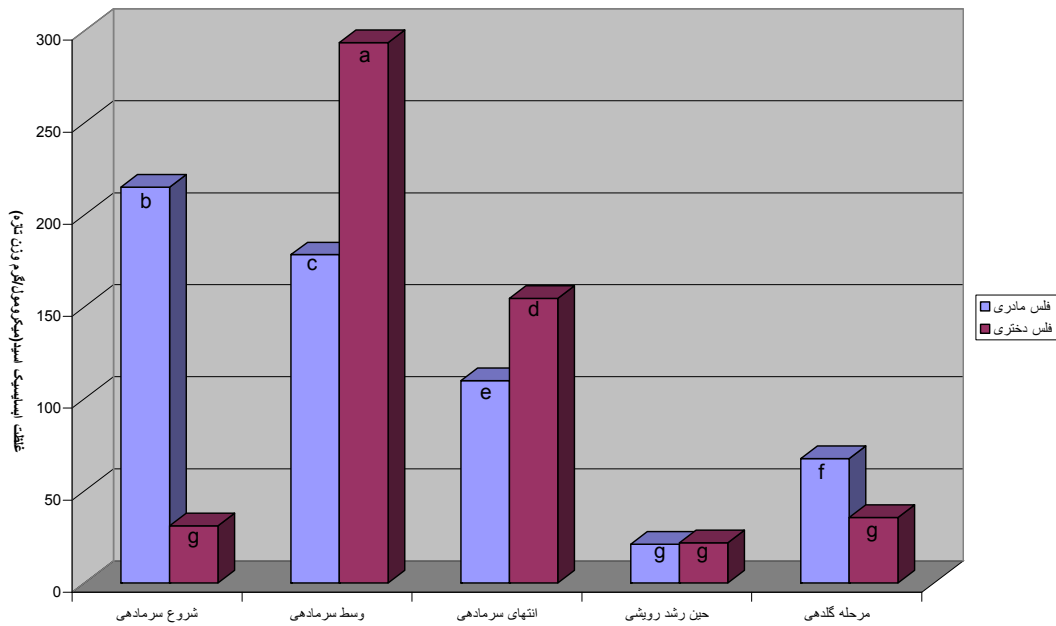
** معنی دار در سطح احتمال ۱٪

شکل ۱. تغییرات مقادیر IAA (میکرومول/وزن تازه) درونزا در فلس‌های مادری و دختری

همانطوری که در شکل ۲ ملاحظه می‌شود پس از خروج سوخ ها از انبار و در حین مراحل رشد رویشی مقادیر ABA به حد اقل خود کاهش یافته و در مرحله گل‌دهی مجدداً در فلس های مادری و دختری شروع به افزایش می‌کند. در مرحله گل‌دهی میزان ABA در فلس های مادری بیش از فلس های دختری است. به نظر می‌رسد مهم‌ترین عامل رکود در هیبرید LA لیلیوم رقم Ceb Dazzle در فلس‌های مادری قرار دارد که از این لحاظ مشابه سوخ‌های هیبرید های آسیایی لیلیوم می‌باشد (۲۶).

رکود در سوخ ها دانستند (۳۲). ارتباط بین کاهش مقدار ABA و برطرف شدن رکود هم‌چنین در گل مریم (*Polianthes tuberosa*) و *Allium wakegi* توسط ناگار و یامازاکی و همکاران گزارش شده است (۲۱ و ۳۳). در گراس‌ها، ABA و کومارین مهم‌ترین بازدارنده‌های جوانه‌زنی می‌باشند که البته مواد دیگر نیز ممکن است در این امر دخیل باشند (۱). در بذره‌های راکد و تعدی از سوخ‌ها غلظت ABA به تنهایی باعث ممانعت از رشد نمی‌شود (۱۳) و فاکتورهای ناشناخته دیگر غیر از ABA ممکن است در برطرف شدن رکود دخیل باشد.

شکل ۲. تغییرات مقادیر ABA (میکرومول/گرم وزن تازه) درون‌زا در فلس‌های مادری و دختری

جدول ۵. آثار مستقل موقعیت فلس و زمان برداشت سوخ بر غلظت تنظیم کننده‌های رشد IAA و ABA

در هیبرید LA لیلیوم رقم CebDazzle

غلظت ABA ($\mu\text{Mg fw}^{-1}$)	غلظت IAA ($\mu\text{Mg fw}^{-1}$)	تیمار
		موقعیت فلس
۱۱۸/۴ ^a	۱۶۹/۱۸ ^b	فلس مادری
۱۰۷/۶ ^b	۱۹۹/۳۴ ^a	فلس دختری
		زمان برداشت سوخ
۱۲۳/۱ ^b	۱۶۰/۶ ^c	قبل از سرما دهی
۲۳۵/۸ ^a	۱۶۰/۰ ^c	بین سرما دهی
۱۳۲/۲ ^b	۲۶۰/۵ ^a	انتهای سرمادهی
۲۱/۴ ^d	۱۴۶/۲ ^d	در خلال رشد رویشی
۵۱/۵۸ ^c	۱۹۴/۶ ^b	در مرحله گل دهی

میانگین‌هایی که در هر ستون دارای حروف مشترک می‌باشند از نظر آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح احتمال ۵٪ معنی دار نمی‌باشند.

اکثر میزان آن در فلس‌های دختری و در انتهای دوره بهاره سازی سوخ هاست. چنین تغییراتی دلالت بر آماده شدن فلس‌های دختری جهت تولید ساقه گل‌دهنده و گل‌دهی است. در لیلیوم‌ها سوخ گل‌دهنده به عنوان سوخ مادری که مرکب از

شکل ۱ و جدول ۵ تغییرات غلظت IAA درون‌زا را در فلس‌های مادری و دختری این رقم نشان می‌دهد. همان‌گونه که ملاحظه می‌شود میزان IAA در فلس‌های مادری و دختری با شروع سرمادهی به تدریج افزایش می‌یابد به طوری که حد

فلس هایی که روی صفحه پایگاهی قرار گرفته‌اند و محور گل‌دهنده را در بر می‌گیرند تشکیل شده است. قبل از گل‌دهی یک سوخ دختری جدید در داخل سوخ مادری نمو می‌یابد. منشاء این سوخ دختری یک نقطه رویشی در مجاورت یک فلس در انتهای محور ساقه است. تجمع بازدارنده‌های رشد در آن مانع جوانه زنی و رشد سوخ دختری می‌گردد. پس از گل‌دهی سوخ مادری، تولیدفلس در سوخ دختری متوقف شده و از لحاظ اندازه و محیط پیرامون رشد می‌نماید تا اینکه وزنی برابر با سوخ مادری پیدا نماید. اثرات بازدارندگی فلس‌های دختری کاهش یافته و نسبت به تیمارهای برطرف کننده رکود عکس‌العمل نشان می‌دهد (۱۲).

همانگونه که در شکل ۲ ملاحظه می‌شود مقدار ABA به عنوان یک بازدارنده رشد در مراحل سرمادهی در فلس‌های دختری در حد اکثر مقدار خودش می‌باشد. در حالی که میزان IAA به عنوان یک تسهیل کننده رشد در مقایسه با آن کمتر می‌باشد. رابرت و همکاران (۲۵) گزارش نمودند که مقدار ABA در فلس‌های دختری در خلال دوره برطرف شدن رکود بیش از فلس‌های مادری می‌باشد. میزان ABA فلس‌ها در حین رشد رویشی در کمترین مقدار خود قرار دارد و در مرحله گل‌دهی مجدداً افزایش می‌یابد که این امر نشان می‌دهد میزان رکود در سوخ‌های مادری در مرحله گل‌دهی بیشتر از سوخ‌های دختری می‌باشد. تیمار سرمایی در لیلیوم (۲۹) و سیر (۲۴) باعث افزایش مقدار IAA و تسریع طویل شدن شاخساره و جوانه‌زنی می‌گردد که با نتایج این آزمایش مطابقت دارد.

طویل شدن ساقه دختری در این رقم بلافاصله پس از بهاره‌سازی و کشت سوخ‌ها انجام می‌گیرد. افزایش بیش از اندازه مقدار IAA در فلس‌های دختری در انتهای مرحله

سرمادهی در ارتباط با طویل شدن محور ساقه می‌باشد. اوکوبو و همکاران (۲۳) نیز گزارش کردند که مواد شبه ABA در خلال مراحل بلوغ سوخ در سوسن عید پاک کاهش می‌یابد. در حالی که مواد شبه اکسین در این مدت افزایش پیدا می‌کند و تغییرات فعالیت اکسین دقیقاً مخالف فعالیت ABA می‌باشد. انگیزش جوانه گل در هیبریدهای LA لیلیوم بعد از جوانه‌زنی شاخساره می‌باشد (۲۶)، بنابراین تغییرات این تنظیم کننده‌های رشد می‌تواند در ارتباط با تغییر از مرحله رشد رویشی به زایشی باشد که با گزارش‌های کیم و همکاران (۱۵) مطابقت دارد.

با توجه به آزمایش صورت گرفته نتیجه‌گیری می‌گردد که با توجه به شرایط رکود و بلوغ سوخ‌ها، می‌توان برنامه‌هایی در جهت پیش‌رس کردن این محصول زینتی در داخل کشور فراهم کرد. بسته به شرایط، می‌توان از روش‌های سرمادهی متفاوت مثل سرمادهی در جعبه یا سرمادهی طبیعی جهت بهاره سازی سوخ‌ها استفاده نمود و لازم است که در مورد کلیه ارقام، اطلاعات دقیق در ارتباط با فاز برنامه‌ریزی سوخ در دسترس باشد. نتایج نشان داد که بالا بودن میزان ABA فلس‌ها عامل اصلی ایجاد رکود در این هیبرید محسوب می‌گردد، که طی تیمار سرمایی غلظت این ماده کاهش می‌یابد. افزایش میزان IAA فلس‌ها در پایان مرحله سرمادهی نشان دهنده خاتمه رکود و آمادگی سوخ‌ها جهت جوانه‌زنی می‌باشد.

در این رقم توصیه می‌گردد از تیمار ۴ هفته سرما جهت پیش‌رس کردن زودهنگام و از ۶ هفته سرمادهی جهت پیش‌رس کردن دیر هنگام استفاده شود که شرایط بازار و مسائل اقتصادی تعیین کننده این زمان خواهد بود.

منابع مورد استفاده

- Adkins S.W. and S. M. Bellairs. 1995. Seed dormancy mechanisms in Australian native species. PP. 51-71. In: Bellairs, S. M. and J. M Marris. (Eds.), Proc. Workshop on Native Species Establishment on Mined Lands in Queensland. Australian Center for Mine site Rehabilitation Research, Brisbane and Chamber of Mines and Energy of WA, Perth,.
- Aquettaz, P., A. Paffen, I. Delvallee, P. Vandelinde and G. J. De clerk. 1990. The development of dormancy in

- bulblet of *Lilium speciosum* generated in vitro. The effect of culture conditions. *Plant Cell, Tissue and Organ Culture* 29:145-152
3. Bernier, G., A. Havelange, C. Houssa, A. Petitgean and P. Lejeune. 1993. Physiological signals that induce flowering. *Plant Cell* 5:1147-1155
  4. Bernier, G., J.M. Kinet and R. M Sachs. 1981. The Physiology of Flowering. Vol. II. CRC Press, Boca Raton.
  5. Corr, B. E. and H. F. Wilkins. 1984. Hybrid lily forcing. *Minnesota State Florist Bulletin* 33:1-4
  6. De Hertogh, A. A. 1989. Holland Bulb Forcer Guide. 4th ed., International flower-Bulb Center, Hillegom, The Netherlands.
  7. Dole, J. M. and H. F. Wilkins. 1994. Interaction of bulb vernalization and shoot photoperiod on "Nellie white" Easter lily. *HortScience* 29:143-145
  8. Dole, J. M. 2003. Research approaches for determining cold requirements for forcing and flowering of geophytes. *HortScience* 38(3):341-346
  9. Farooq, S. and K. K. Koul. 1983. Changes in gibberellin-like activity in corms of saffron plants during dormancy and sprouting. *Biochemistry and Physiology* 178:685-689
  10. Fortanier, E. J. 1973. Reviewing the length of the generation period and its shortening particularly in tulips. *Scientia Horticulturae* 1:107-116
  11. Gilbertson-Ferriss, T., M. L. Brenner and H. F. Wilkins. 1981. Corm and shoot development of *Freesia hybrida* related to endogenous abscisic acid and indole acetic acid levels in the developing corm. *Journal of American Society of Horticultural Science* 60:463-466
  12. Hartmann, H. T., D.E. Kester and F. T. Davies. 1990. Plant Propagation, Principles and Practices. Fifth ed., Prentice-Hall International Inc., Englewood Cliffs, New Jersey.
  13. Khan A. A. 1975. Primary, preventive and permissive roles of hormones in plant system. *Botanical Review* 4: 391-420.
  14. Kim, K. S., E. Develaar and G. J. Deklerk. 1994. Abscisic acid controls dormancy development and bulb formation in lily plantlets regenerated in vitro. *Physiologia Plantarum* 90: 59-64
  15. KIM, K. J. and K. S. KIM. 2005. Changes of endogenous growth substances during bulb maturation after flowering in *Lilium* Oriental Hybrid 'Casa Blanca'. *Acta Horticulturae* 673: 661-665
  16. Langens-Gerrits, M. M., W. B., Miler, A. F. Croes and G. J. Deklerk. 2003. Effect of low temperature on dormancy breaking and growth after planting in lily bulblet regenerated in vitro. *Plant Growth Regulators* 40: 267-270
  17. Langens-Gerrits, M. M., S. Nashimoto, A.F. Croes and G. J DeKlerk. 2001. Development of dormancy in different lily genotypes regenerated in vitro. *Plant Growth Regulators* 34: 215-222
  18. Lee, J. S., A.K. Young and H. J. Wang. 1996. Effect of bulb vernalization on the growth and flowering of Asiatic hybrid lily. *Scientia Horticulturae* 14 : 229-234
  19. Le Nard M. and A. A. De Hertogh . 1993 . Bulb growth and development and flowering. PP. 29-44. In: De Hertogh A.A. and M. Le Nard (Eds.), The Physiology of Flower Bulbs, Elsevier, Amsterdam, The Netherlands.
  20. Lim, K. B. and J. M Van Tuyl . 2007. LILY. PP.517-537. In: Anderson, N.O., (Ed.), Flower Breeding And Genetics. Springer Hall Pub., USA.
  21. Nagar, P. K. 1995. Changes in abscisic acid, phenols and indoleacetic acid in bulbs of tuberose (*Polianthes tuberosa* L.) during dormancy and sprouting. *Scientia Horticulturae* 63:77-82.
  22. Ohkawa, K. 1977. Studies on the physiology and control of flowering in *Lilium speciosum*. *Specific Bulltein of Kanagawa Horticulture* 73-80
  23. Okubo, H., M. Chijiwa and S. Uemoto. 1988. Seasonal changes in leaf emergence from scale bulblets during scaling and endogenous plant hormone levels in Easter lily. *Journal of Faculty Agriculture. Kyushu Univ.* 33: 9-15
  24. Park, Y. B. and B. Y. Lee. 1992. Effect of storage temperature on change in carbohydrate and endogenous hormones in garlic bulbs. *Journal of Korean Society of Horticultural Science* 33 : 442-451
  25. Roberts, A. N., J.L. Green and F. W. Moeller. 1978. Lily bulb harvest maturity indices predict forcing response. *Journal of American Society of Horticultural Science* 103: 827-833
  26. Roh, M. 1999. Physiology and management of *lilium* bulbs. *Acta Horticulture* 482: 39-45
  27. Roh, M. S. 1996. New productin technology of *Lilium*-Areview on propagation and forcing. *Acta Horticulture*.414-219-223
  28. Shin, K. S., D. Chakrabarty and K.Y. Paek. 2002. Sprouting rate, change of carbohydrate contents and related enzymes during cold treatment of lily bulblet regenerated in vitro. *Scientia Horticulture* 96: 165-2049
  29. Tsukamoto, Y. 1971. Changes of endogenous growth substance in Easter lily as affected by cooling. *Acta Horticulture* 23:78-81
  30. Wang, S.Y. and A. N. Roberts . 1970. Physiology of dormancy in *Lilium longiflorum* "Ace" Thunb. *Journal Of The American Society For Horticultural Science* 95:554-558
  31. Wilkins, H. F. 2005. *Lilium longiflorum* Thunb, a classic model to study temperature and photoperiod. Interactions on dormancy, flower induction, leaf unfolding and flower development. *Acta Horticulture* 673:293-296

32. Xu, R. Y., N. Yoshiji and H. Dong-sheng . 2006. Changes in endogenous abscisic acid and soluble sugars levels during dormancy release in bulbs of *Lilium rubellum*. *Scientia Horticulture* 111: 68-72
33. Yamazaki, H., T. Nishijima, M. Koshioka and H. Miura . 2002. Gibberellins do not act against abscisic acid in the regulation of bulb dormancy of *Allium wakegi* Araki. *Plant Growth Regulators* 36:223-229.
34. Yokata, T., M. Nahyama, L. Harasawa and S. Kawabe. 1994. Polyamines, indole-3acetic acid and abscisic acid in rice phloem sap. *Plant Growth Regulators* 15:125-